

MỐI LIÊN KẾT

Phần 2: Phúc âm và Hôn nhân

Dr. David Platt

25/05/08

Nếu quý vị có đem theo Kinh thánh, xin mời mở ra Ê-phê-sô chương 5. Chúng ta sẽ bắt đầu loạt bài về Phúc âm và gia đình. Sáng nay chúng ta sẽ đề cập đến vấn đề Phúc âm và hôn nhân. Tuần tới chúng ta sẽ nói về Phúc âm và việc làm cha mẹ. Rồi tiếp theo đó là Phúc âm và vấn đề sống độc thân. Rồi đến ngày Phụ thân sẽ nói về Phúc âm và người nam.

Ê-phê-sô 5 là phân đoạn dài nhất trong Tân-ước nói về mối quan hệ giữa chồng và vợ. Tôi không cần nói thì khi quý vị nhìn vào bức tranh chính trị và đạo đức trong đất nước chúng ta ngày nay cũng thấy được nền tảng hôn nhân đã bị xói mòn trong nền văn hóa của chúng ta.

Nhưng mục tiêu của tôi không phải là than thở về việc nền tảng của hôn nhân đang bị xói mòn trong nền văn hóa của chúng ta, mà là nói về nền tảng hôn nhân đang bị xói mòn trong Hội Thánh. Nói một cách thẳng thắn là chúng ta đã phớt lờ những tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời đối với hôn nhân trong Hội Thánh ngày nay. Chúng ta đã bỏ qua những mong muốn của Đức Chúa Trời đối với hôn nhân trong Hội Thánh ngày nay.

Vì vậy, chúng ta cần phải khẩn cấp quay trở lại với những điều mà Lời Chúa đã dạy cho chúng ta về hôn nhân. Phân đoạn Kinh thánh chúng ta sẽ học ngày hôm nay được viết trong bối cảnh của thế kỷ thứ nhất, trong nền văn hóa La-Hy mang nặng tính ích kỷ và buông thả trong vấn đề hôn nhân và

tình dục. Phân đoạn Kinh thánh chúng ta đề cập đến sáng hôm nay tương phản với nền hóa đang bao quanh Hội Thánh ngày nay.

Chúng ta cần phải tự hỏi chính mình trước khi chúng ta đi sâu vào Lời Chúa, bởi vì sẽ có sự đối lập giữa Lời Chúa và những gì chúng ta thấy trong thế giới. Chúng ta phải tự hỏi ngay từ đầu là chúng ta có sẵn sàng vâng theo Lời Chúa không? Chúng ta có xây dựng hôn nhân của mình theo lời của Chúa hay là chúng ta sẽ sống theo cách của đời này. Điều đó sẽ quyết định cách chúng ta tiếp cận phân đoạn Kinh thánh này.

Chúng ta sẽ nói với Chúa rằng: “Xin Chúa hãy chỉ dạy cho chúng con điều phải làm. Chúng con xin nghe theo lời Chúa dạy.” Hay là chúng ta sẽ học phân đoạn này với thái độ “để xem thử nó nói gì rồi hẳn hay.” Chúng ta phải cảnh giác với thái độ thứ hai đó.

Tôi muốn quý vị biết vì sao điều này là hết sức quan trọng. Nó có liên hệ trực tiếp đến những điều chúng ta nói đến tuần trước về việc đem Phúc âm cho các dân tộc. Tôi muốn gia đình đức tin này nghe và biết rằng cách thức chúng ta tiếp cận với hôn nhân sẽ có một ảnh hưởng trực tiếp đến khả năng truyền bá Tin lành cho các dân.

Cách thức chúng ta tiếp cận về hôn nhân sẽ có một ảnh hưởng trực tiếp đến việc chúng ta tham gia như thế nào trong việc hoàn thành Đại mạng lệnh trong thế giới ngày nay. Tôi sẽ cho quý vị thấy được lý do đó trong phân đoạn Kinh thánh này.

Trước khi chúng ta đọc đoạn Kinh thánh ngày hôm nay, tôi muốn nhắc quý vị như đã từng nhắc khi nói về người nữ. Tôi không phải là chuyên gia về hôn nhân. Tôi không phải là tiến sĩ Phil, người có thể giải quyết mọi nan đề.

Tôi không nói rằng mình có được mọi kinh nghiệm về hôn nhân sau chín năm kết hôn. Tôi cũng không nói rằng tất cả chúng ta đều có những hoàn cảnh và tình huống giống nhau về vấn đề hôn nhân.

Tôi biết rằng có vô số trường hợp khác nhau và tôi cầu xin Đức Chúa Trời sẽ dùng chân lý trong lời Ngài và nhờ quyền năng của Đức Thánh Linh áp dụng chúng vào mỗi trường hợp cụ thể của quý vị. Đức Thánh Linh là Đấng sẽ chỉ cho chúng ta biết cách áp dụng lời Ngài vào đời sống của mình cách tốt nhất. Chúng ta sẽ nghiên cứu những lễ thật này và Đức Thánh Linh sẽ cho quý vị thấy được cách áp dụng những lễ thật này trong đời sống của mình. Bây giờ chúng ta bắt đầu nghiên cứu Ê-phê-sô 5:22.

Kinh thánh chép: “Hỡi kẻ làm vợ, phải vâng phục chồng mình như vâng phục Chúa, vì chồng là đầu vợ, khác nào Đấng Christ là đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể Ngài, và Ngài là Cứu Chúa của Hội thánh. Ấy vậy, như Hội thánh phục dưới Đấng Christ, thì đàn bà cũng phải phục dưới quyền chồng mình trong mọi sự. Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, để khiến Hội thánh nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội thánh sạch, đặt tỏ ra Hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài. Cũng một thể ấy, chồng phải yêu vợ như chính thân mình. Ai yêu vợ mình thì yêu chính mình vậy. Vì chẳng hề có người nào ghét chính thân mình, nhưng nuôi nấng săn sóc nó như Đấng Christ đối với Hội thánh, vì chúng ta là các chi thể của thân Ngài. Vậy nên người đàn ông phải lìa cha mẹ mà dính dứu với vợ mình, hai người cùng nên một thịt. Sự mâu nhiệm ấy là lớn, tôi nói về Đấng Christ và Hội thánh vậy. Thế thì mỗi người trong anh em phải yêu vợ mình như mình, còn vợ thì phải kính chồng.”

Tôi muốn chia việc nghiên cứu phân đoạn này thành ba phần. Chúng ta sẽ xem xét một số nền tảng để hiểu được Ê-phê-sô 5, tức là quan điểm của Kinh thánh về vấn đề hôn nhân. Rồi chúng ta sẽ xem xét những chỉ dẫn cụ thể dựa trên những nền tảng đó. Cuối cùng sẽ đưa ra những kết luận mang tính thực tiễn. Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu nói về các nền tảng.

Nền tảng thứ nhất: sự vinh hiển của Đức Chúa Trời là mục đích tối hậu của hôn nhân. Nội dung của Ê-phê-sô 5 xoay quanh vấn đề sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nói cụ thể hơn là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ. Hãy xem câu 22: “Hỡi người làm vợ hãy vâng phục chồng như vâng phục Chúa.” Nó đề cập đến sự vâng phục Chúa. Câu 25: “Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh.” Câu 29: “Vì chẳng hề có người nào ghét chính thân mình, nhưng nuôi nấng săn sóc nó như Đấng Christ đối với Hội thánh.”

Mọi vấn đề đều quy về Đấng Christ. Mọi sự đều hướng đến việc bày tỏ sự vinh hiển của Đấng Christ, bắt chước theo Đấng Christ, vâng theo Đấng Christ. Chúng ta làm điều gì trong hôn nhân của mình cũng vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và Đấng Christ. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời là mục đích tối hậu của hôn nhân.

Nói cách khác, hôn nhân tồn tại là vì Đức Chúa Trời hơn là vì quý vị, những người chồng và những người vợ trong phòng này. Hãy để một vài giây suy gẫm về điều này và vì sao nó rất quan trọng. Quý vị không cần phải đi đâu xa mà chỉ cần đến các hiệu sách Cơ đốc thì có thể tìm được những hướng dẫn về hôn nhân và gia đình. Có vô số sách và tài liệu về hôn nhân và gia đình ở đó.

Sách báo, hội thảo, hội nghị, tất cả đều nói về cách làm thế nào để có một hôn nhân tốt hơn. Có điều đáng lưu ý là dù tỷ lệ kết hôn tiếp tục giảm trong khi tỷ lệ ly hôn lại tiếp tục tăng. Hình ảnh về hôn nhân trong Hội Thánh liên tục đi xuống, liên tục mất giá trị. Điều này khiến chúng ta phải suy nghĩ. Vì sao như vậy?

Tôi không muốn đề cập quá nhiều đến nguyên nhân và kết quả, nhưng thực tế là nó chứng tỏ rằng chúng ta đang tìm kiếm những cách thức để được hạnh phúc trong hôn nhân. Nhưng vấn đề tôi muốn đặt ra là có phải chúng ta đang tìm kiếm sai chỗ không. Dường như chúng ta đang tìm kiếm trong sách vở, hội thảo, hội nghị và các chuyên gia để giúp đỡ trong vấn đề hôn nhân mà lại bỏ qua vị chuyên gia vĩ đại đã ban cho chúng ta lời của Ngài về hôn nhân.

Tôi không nói rằng sách vở, hội nghị hay những người khác là không tốt, nhưng rõ ràng đây không phải là một dấu hiệu lành mạnh trong Hội Thánh, mà là một dấu hiệu bệnh tật trong vấn đề hôn nhân, bởi vì chúng ta tìm kiếm những điều vượt ra ngoài Lời Chúa.

Chúng ta thấy mình liên tục nắm bắt những điều nằm ngoài những gì mà Lời Chúa đã bày tỏ cho chúng ta về hôn nhân. Tôi muốn nhắc quý vị rằng Ngài là Chúa của hôn nhân. Ngài đã tạo dựng hôn nhân. Ngài biết về hôn nhân tốt hơn tất cả mọi tiến sĩ của thế giới này. Ngài biết rõ hôn nhân và Ngài đã hướng dẫn cho chúng ta trong Kinh thánh những điều cần thiết về hôn nhân. Ngài đã ban cho chúng ta những gì chúng ta cần và lời Ngài hoàn toàn đáp ứng đủ cho chúng ta.

Chúng ta phải cẩn thận với xu hướng bỏ qua câu hỏi quan trọng nhất trong vấn đề hôn nhân. Câu hỏi sẽ quyết định tình trạng hôn nhân của quý vị là:

Đức Chúa Trời có phải là Chúa của cuộc đời quý vị không? Cuộc đời của quý vị, những người chồng và người vợ, có hoàn toàn để Chúa làm chủ không. Đây là vấn đề mang tính nền tảng. Đời sống của quý vị có vâng theo những gì Ngài nói không.

Ngài đã tạo dựng hôn nhân. Ngài là Chúa của hôn nhân và hôn nhân tồn tại cơ bản là vì có Ngài. Nếu điểm bắt đầu trong sự thảo luận về hôn nhân của chúng ta là điều gì là tốt nhất cho tôi thì chúng ta đang ở một xuất phát điểm sai hoàn toàn trong Cơ đốc giáo nói chung.

Thưa quý vị là những người chồng và những người vợ, nếu điểm xuất phát của quý vị khi suy nghĩ về hôn nhân sáng nay là những gì đem lại điều tốt nhất cho mình thì quý vị đã lạc mất điều quan trọng của Cơ đốc giáo ngay từ đầu. Vấn đề không phải là điều gì tốt nhất cho tôi, mà là điều gì tốt nhất cho Đức Chúa Trời trong hôn nhân của tôi. Đây là một vấn đề hoàn toàn khác mà quý vị không bao giờ thấy đặt ra trong thế giới này.

Hôn nhân của tôi phải là điều tốt nhất cho Đức Chúa Trời bởi vì Ngài là Chúa tôi, Ngài là mọi sự của tôi và mọi sự trong cuộc đời tôi đều nằm dưới quyền làm chủ của Ngài, bất cứ điều gì Ngài nói phải làm thì tôi sẽ làm. Nếu không như vậy thì bất kể có bao nhiêu chuyên gia hay bao nhiêu sách về hôn nhân chúng ta cũng không bao giờ kinh nghiệm được những gì Đức Chúa Trời đã định cho chúng ta trong hôn nhân. Trước hết và quan trọng nhất là quyền làm chủ của Đấng Christ. Hôn nhân tồn tại vì Chúa hơn là vì quý vị, tồn tại vì Chúa trước khi tồn tại vì quý vị. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời là mục đích tối hậu của hôn nhân.

Nền tảng thứ hai: Ân điển của Đức Chúa Trời là hy vọng tối hậu cho hôn nhân. Đây là một tin tốt lành. Đức Chúa Trời là Đấng thiết lập hôn nhân và

là Chúa của hôn nhân hứa ban cho quý vị ân điển để kinh nghiệm được hôn nhân như Ngài đã tạo dựng. Ân điển của Đức Chúa Trời là nguồn lực thiên thượng luôn sẵn có để quý vị kinh nghiệm hôn nhân giống như Chúa đã hoạch định.

Mọi người nói rằng “Vì sao chúng ta gặp quá nhiều trắc trở trong hôn nhân?” Rồi quý vị tìm đến với sách vở và chuyên gia để có câu trả lời. Những câu trả lời mà quý vị sẽ có là những nan đề trong giao tiếp, những nan đề về sự tương hợp, những nan đề về cá tính, những nan đề trong quá khứ, những nan đề trong hiện tại, những nan đề trong tương lai, nan đề về tài chính, nan đề về tình dục, đủ mọi loại nan đề khác nhau.

Tôi không muốn đơn giản hóa những hình ảnh này, nhưng rõ ràng chỉ có một nan đề chính trong mọi hôn nhân, đó là tội lỗi. Nan đề chính trong mọi cuộc hôn nhân là tội lỗi. Mọi người chồng và mọi người vợ trong phòng này đều là tội nhân. Những người vợ đừng có A-men quá lớn về điều đó.

Dĩ nhiên chúng ta nghĩ đó là điều căn bản nhưng chúng ta lại xem nhẹ điều này. Có bao nhiêu người vợ tựa vào chồng mình trong tuần trăng mật và thì thầm vào tai chồng rằng: “Em thật sự là một tội nhân và em thuộc về anh.” Điều đó chẳng có chút gì là lãng mạn. Quý vị biết điều đó.

Quý vị thử lấy Rô 3:9-20 và áp dụng vào hôn nhân. Đây là sự kết hợp giữa một người nam và một người nữ mà “họng chúng nó như huyết mả mở ra; Dừng lưỡi mình để phình gạc; Dưới môi chúng nó có nọc rắn hổ mang. Miệng chúng nó đầy những lời nguyền rủa và cay đắng. Chúng nó có chân nhẹ nhàng dặng làm cho đổ máu. Trên đường lối chúng nó rắc những sự tàn hại và khổ nạn, Chúng nó chẳng hề biết con đường bình an. Chẳng có sự kính sợ Đức Chúa Trời ở trước mặt chúng nó.” Điều đó có khích lệ quý vị

không? Tôi chưa hề nghe một bài hát đám cưới nào có những ca từ như vậy. Ngay cả Twila Paris cũng không.

Chúng ta hãy suy gẫm về tình trạng tội lỗi của người nam và người nữ một chút trong giờ này. Chúng ta có thể đùa cợt về điều này, nhưng đây là điều quan trọng. Nó cực kỳ quan trọng bởi vì khi chúng ta tìm đến với sách vở, hội thảo, hội nghị và chuyên gia để tìm sự giúp đỡ về hôn nhân thì chỉ giải quyết những vấn đề bên ngoài, cho đến khi chúng ta đối diện với nan đề tội lỗi trong chính mỗi con người chúng ta.

Chúng ta không suy nghĩ giống như vậy. Quý vị có biết vì sao không? Bởi vì chúng ta tìm kiếm nguyên nhân của những trục trặc trong hôn nhân ở ngoài chúng ta. Chúng ta có thể tìm thấy rất nhiều người nói với chúng ta rằng những nan đề trong hôn nhân của mình không có liên hệ gì đối với chúng ta. Chúng có mối liên hệ với những yếu tố bên ngoài mà chúng ta không kiểm soát được.

Tôi không nói rằng tất cả đều xuất phát từ điều này hoặc điều kia, nhưng rõ ràng là có một nan đề khi một người nam kết hợp với một người nữ mà cả hai đều là tội nhân. Họ vẫn còn tội lỗi trong đời sống mình và điều đó sẽ tạo ra một số vấn đề. Nghe có vẻ không được khích lệ khi nói về hôn nhân mà chỉ toàn đề cập đến tội lỗi, nhưng đừng bỏ qua điều này.

Chúng ta phải đối diện với thực tại không thể chối cãi là tội lỗi vẫn còn hiện diện trong đời sống của chúng ta, ngay cả khi chúng ta là những người theo Chúa, nó ngăn cản sự hiệp một của chúng ta, ngăn cản việc đem lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ không tìm thấy giải pháp cho nan đề trong hôn nhân cho đến khi chúng ta đối diện với thực tại đó. Có nan đề tội lỗi trong chính tôi. Chúng ta chỉ có một nơi để đến đó là Đấng Christ.

Hôn nhân là nhằm mục đích đưa chúng ta đến với Đấng Christ. Nếu hôn nhân cơ bản không phải nhằm làm cho chúng ta hạnh phúc mà nhằm làm cho chúng ta thánh khiết thì sao? Để đưa chúng ta đến với Đấng Christ. Đó là mục đích của hôn nhân. Nan đề chính trong hôn nhân là tội lỗi. Giải pháp chính cho mọi cuộc hôn nhân là Cứu Chúa. Đó là lý do mà chúng ta cần đến Phúc âm trong hôn nhân của mình. Chúng ta không chỉ cần Phúc âm để cứu chúng ta thôi.

Chúng ta cần Phúc âm mỗi ngày để được thêm sức mạnh, để giúp đỡ chúng ta, để nhận ra thực tế là Phúc âm là hy vọng duy nhất của chúng ta trong hôn nhân. Ân điển của Đức Chúa Trời là hy vọng duy nhất của chúng ta cho hôn nhân. Ngài là phương thuốc duy nhất của chúng ta. Đấng Christ là phương thuốc của chúng ta. Xin Chúa giúp chúng con thấy điều này. Xin Chúa tha thứ cho chúng con vì đã bỏ qua lời Ngài mà đến với những điều khác. Trong khi thực tế là Đấng Christ hoàn toàn đầy đủ cho hôn nhân của quý vị.

Đấng Christ là hoàn toàn đủ cho hôn nhân của quý vị. Tôi không đơn giản hóa vấn đề. Nếu chúng ta không đến với ân điển của Đấng Christ trong hôn nhân của mình thì chúng ta không có hy vọng để kinh nghiệm được những gì Đức Chúa Trời hoạch định cho chúng ta trong hôn nhân.

Ân điển của Đức Chúa Trời là nền tảng cho toàn bộ bức tranh này. Nếu chúng ta không chẩn đoán chính xác về nan đề thì sẽ không bao giờ tìm thấy được giải pháp cho nan đề đó chính là Đấng Christ. Đấng Christ là đầy đủ cho đời sống của chúng ta, Đấng Christ là đầy đủ cho hôn nhân của chúng ta.

Nền tảng thứ ba: Phúc âm của Đức Chúa Trời là hình ảnh tối hậu trong hôn nhân. Đó là cốt lõi của Ê-phê-sô chương 5. Có một mối tương quan trong

quan hệ giữa chồng với vợ và mối quan hệ giữa Đấng Christ với Hội Thánh của Ngài trong suốt Ê-phê-sô chương 5.

Hãy đọc câu 22 và để ý những từ so sánh. “Hỡi kẻ làm vợ, phải vâng phục chồng mình **như** vâng phục Chúa, vì chồng là đầu vợ, **khác nào** Đấng Christ là đầu Hội thánh.” (Quý vị có thể vòng lại hoặc gạch dưới từ “**như**” và “**khác nào**”) “**như** Hội thánh phục dưới Đấng Christ, thì đàn bà cũng phải phục dưới quyền chồng mình trong mọi sự. Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, **như** Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh.”

Đến câu 31 thì quý vị thấy Phao-lô trích dẫn từ Sáng thế ký chương 2: “Vậy nên người đàn ông phải lìa cha mẹ mà dính dứ với vợ mình, hai người cùng nên một thịt.” rồi ông nói: “Sự mâu nhiệm ấy là lớn, tôi nói về Đấng Christ và Hội thánh vậy.” Quý vị có nhận ra điều mà ông muốn nói ở đây không?

Ông nói rằng khi Đức Chúa Trời thiết lập hôn nhân trong Sáng thế ký chương 2 thì Ngài đã có một ý định cho hôn nhân. Và Phao-lô nói rằng đó là một sự mâu nhiệm.

Đó là sự mâu nhiệm mà Môi-se và dân sự trong Cựu ước đã không nhận ra đầy đủ ý nghĩa của những việc xảy ra lúc đó, nhưng khi Đức Chúa Trời thiết lập hôn nhân, Ngài kết hợp một người nam và một người nữ với nhau, đó là ý định của Ngài từ lúc ban đầu – đó không phải là ý của Phao-lô. Ông nói rằng khuôn mẫu của Đức Chúa Trời từ lúc ban đầu là ban cho chúng ta một sự minh họa trong hôn nhân về cách Đấng Christ yêu dân sự của Ngài.

Ngay từ ban đầu Đức Chúa Trời đã dùng quan hệ trong hôn nhân để bày tỏ cho thế giới một hình ảnh. Ngài nói rằng: “Các ngươi muốn biết Con Ta yêu dân sự như thế nào thì hãy nhìn vào hôn nhân. Hãy nhìn vào hôn nhân thì các ngươi sẽ thấy hình ảnh của Phúc âm.”

Tôi muốn quý vị hãy để điều này ngấm vào suy nghĩ của mình. Người vợ là hình ảnh của Hội Thánh. Đó là điều mà Ê-phê-sô chương 5 nói đến. Tôi muốn chúng ta thấy cả hai điều. Người vợ là hình ảnh về Hội Thánh. Người chồng là hình ảnh về Đấng Christ.

Hôn nhân của mỗi người chúng ta là hình ảnh để thế giới thấy được mối quan hệ giữa Đấng Christ với dân sự của Ngài, một hình ảnh không thể không thấy được. Hôn nhân của quý vị là hình ảnh bày tỏ cho thế giới.

Vấn đề không phải là chúng ta bày tỏ ra một hình ảnh về điều gì. Mà vấn đề là chúng ta thể hiện loại hình ảnh nào. Lễ thật này vừa thách thức vừa khích lệ chúng ta. Nếu những người vợ có quan hệ lãng nhãng thì sẽ chứng tỏ với thế giới rằng Đấng Christ không đủ thỏa mãn cho dân sự của Ngài. Nếu những người vợ không kính trọng chồng thì sẽ cho thế giới thấy rằng Hội Thánh không kính trọng Đấng Christ. Nếu những người vợ không theo chồng, như Ê-phê-sô chương 5 nói đến ở đây, thì sẽ tỏ cho thế giới thấy rằng Đấng Christ không đáng để theo.

Nếu những người chồng ruồng bỏ vợ thì sẽ tỏ cho thế giới thấy rằng Đấng Christ ruồng bỏ dân sự Ngài. Nếu người chồng không quan tâm đến vợ mình thì sẽ cho thế giới thấy rằng Đấng Christ không muốn có liên hệ với dân sự của Ngài.

Chúng ta có nhận ra điều gì là quan trọng ở đây không? Đó là lý do vì sao nền tảng đầu tiên là rất quan trọng. Sự vinh hiển của Đấng Christ và giao ước của Chúa với con dân Ngài thể hiện trong bức tranh hôn nhân. Điềm qua nền văn hóa của chúng ta, hoặc ngay trong Hội Thánh chúng ta cũng thấy rằng mình đã làm sai lệch hình ảnh của Đấng Christ qua cách chúng ta tiếp cận với hôn nhân. Xin Chúa tha thứ cho chúng ta.

Đó là lý do mà quý vị phải gìn giữ hôn nhân của mình. Không phải vì nó dễ dàng. Không phải vì nó luôn luôn đúng theo ý muốn của quý vị. Quý vị phải gìn giữ hôn nhân bởi vì giao ước của Đấng Christ nằm trong hình ảnh này trước một thế giới hư mất cần thấy được tình yêu của Đấng Christ. Đức Chúa Trời đã phán rằng nếu các người muốn nhìn thấy Phúc âm thì hãy nhìn vào hôn nhân. Điều này đưa hôn nhân đến một mức độ hoàn toàn khác mà chúng ta cần thấy trong Hội Thánh.

Còn điều khích lệ chúng ta là như sau. Đối với người chồng thì quý vị có một gương mẫu lớn. Quý vị muốn biết phải yêu vợ mình như thế nào chẳng? Quý vị muốn biết phải yêu cô dâu của mình như thế nào chẳng? Hãy nhìn xem Đấng Christ. Ngài cho chúng ta biết phải làm điều đó như thế nào. Toàn bộ cuộc đời của Ngài là hình ảnh về điều đó. Vì vậy hãy nhìn xem Ngài. Quý vị không phải là người tiên phong trong điều này. Quý vị có Đấng đã đi trước mình. Quý vị đã thấy được hình ảnh của hôn nhân trong mối quan hệ của Chúa với con dân của Ngài.

Còn những người vợ thì hãy thấy điều này. Rằng Đức Chúa Trời đã định cho quý vị tìm được sự thỏa mãn nơi người chồng, giống như Ngài đã định cho Hội Thánh được thỏa mãn trong Đấng Christ. Ngài đã định cho quý vị có được sự vui mừng và thỏa mãn. Có thể quý bà nghĩ rằng “Đó không phải là điều tôi kinh nghiệm trong hôn nhân của mình. Vậy tôi phải làm gì?”

Tôi biết có rất nhiều hoàn cảnh khác nhau ở đây. Tôi biết có những người nam và nữ trong phòng này chưa bày tỏ được hình ảnh này trong quá khứ và không thể xóa bỏ nó. Đây là những điều mà quý vị phải làm. Trước hết tôi muốn khích lệ quý vị. Hãy nhìn vào quá khứ của mình trong sự cứu chuộc. Hãy nhìn quá khứ của quý vị trong ánh sáng ân điển của Đức Chúa Trời đã

bao phủ nó. Ân điển của Đức Chúa Trời bao phủ quá khứ của chúng ta. Ngợi khen Chúa vì điều đó.

Nhưng ân điển của Chúa không chỉ bao phủ quá khứ của chúng ta thôi. Ân điển của Ngài còn ban sức mạnh cho chúng ta trong hiện tại nữa. Đừng quên điều đó. Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời gắn chặt với giao ước hôn nhân. Ân điển của Đức Chúa Trời sẽ tạo năng lực cho giao ước hôn nhân và Phúc âm của Đức Chúa Trời được rao giảng cho thế giới qua giao ước hôn nhân.

Ngài muốn ban cho quý vị mọi điều mà quý vị cần để làm được điều này. Ngài đã đặt mọi nguồn lực thiên thượng vào tay của quý vị để bởi ân điển của Ngài và sự vinh hiển của Ngài mà quý vị là những người chồng và vợ gắn bó với nhau, cả khi không hề dễ dàng và khó khăn, để giảng Tin lành cho thế giới qua cách quý vị yêu nhau. Đó là khuôn mẫu của Đức Chúa Trời cho hôn nhân. Và đó là nền tảng.

Chúng ta sẽ không bao giờ có thể thực hiện được những gì mà phân đoạn Kinh thánh này nói đến cho đến khi động lực trong lòng của chúng ta là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và Phúc âm bởi ân điển của Ngài. Nếu đời sống của quý vị không để Đấng Christ làm chủ và những nền tảng này không có trong đời sống của quý vị thì tôi có thể nói chắc rằng sau khi bước ra khỏi đây quý vị sẽ nói rằng: “Đó không phải là câu trả lời cho tôi. Điều đó đã lỗi thời rồi.”

Lý do mà quý vị không quan tâm đến nó là bởi vì Đấng Christ không làm chủ trong đời sống của quý vị. Vai trò chủ tể của Đấng Christ bảo rằng đây là vinh hiển của Ta, đây là ân điển của Ta sẵn dành cho người và đây là Phúc âm. Ta sẽ cho người những điều mình cần để biến điều này thành hiện thực.

Vậy thì hiện thực đó sẽ như thế nào? Bây giờ chúng ta sẽ bước qua phần chỉ dẫn cụ thể. Những chỉ dẫn này được dựa trên ba nền tảng nói trên. Chúng ta sẽ chia những chỉ dẫn này thành hai phần: vai trò và trách nhiệm. Chúng ta có vai trò của chồng và vợ và trách nhiệm của chồng và vợ.

Khi chúng ta nói về vai trò thì hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời không thiết lập hôn nhân một cách bừa bãi, cũng không phải tùy hứng. Ngài làm mọi sự đều có ý định.

Vai trò thứ nhất: như Đấng Christ đối với Hội Thánh, thì chồng là đầu vợ. Câu 23 chép: “Vì chồng là đầu vợ, khác nào Đấng Christ là đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể Ngài, và Ngài là Cứu Chúa của Hội thánh.”

Ở đây tôi muốn lưu ý một chút về ngữ pháp. Thường thì chúng ta hay nhầm lẫn giữa thể khẳng định và thể mệnh lệnh. Thể khẳng định là trình bày về sự kiện thực tế. Không có tính chất bắt buộc trong thể khẳng định. Ví dụ như: Chiếc bục giảng này màu đen. Trong phòng này có nhiều ghế. Mọi người đang ngồi trên ghế. Đó là những câu trình bày về các sự kiện thực tế.

Còn thể mệnh lệnh thì mang tính chất bắt buộc, đó là những điều phải làm. Ví dụ, Quý vị phải đứng nói ở bục này. Hãy ngồi vào ghế. Hãy bước vào phòng. Đó là những hành động chúng ta phải làm. Đó là những mệnh lệnh.

Lý do tôi đưa ra sự khác nhau giữa những câu khẳng định và những câu mệnh lệnh là vì khi quý vị nghiên cứu Ê-phê-sô chương 5, chúng ta cần phải nhận ra rằng không có một mệnh lệnh trong phân đoạn này nói rằng chồng phải là đầu của vợ. Tôi xin nói lại, không có một mệnh lệnh nào trong phân đoạn này nói rằng chồng phải là đầu của vợ.

Nó không nói rằng chồng phải là đầu của vợ. Đó không phải là một mệnh lệnh mà là một sự khẳng định. Kinh thánh nói: “Chồng là đầu vợ.” Giống như cái bục giảng này màu đen. Chồng là đầu của vợ. Đó là một thực tế. Đó là khuôn mẫu Đức Chúa Trời đã thiết lập.

Đến đây tôi muốn nhắc quý vị 1 Cô-rinh-tô 11:3. Chúng ta không có thì giờ để lật sang câu Kinh thánh đó. Tôi sẽ đọc cho quý vị nghe, bởi vì tôi biết rằng khi nói đến điều này thì sẽ có nhiều cánh tay phản đối giơ lên. Trong 1 Cô 11:3, Đấng Christ được đề cập như là đầu của tất cả chúng ta. Phân đoạn này không nói rằng người chồng chiếm vị trí của Đấng Christ trong đời sống của vợ. Đó không phải là điều mà phân đoạn nói đến.

Phân đoạn này không nói rằng người chồng là người không sai lầm giống như Đấng Christ, hay hoàn hảo giống như Đấng Christ, hay siêu việt giống như Đấng Christ. Phân đoạn này không nói rằng Đấng Christ không phải là đầu trên người vợ. Đấng Christ là đầu trên cả vợ và chồng, Ngài là đầu trên tất cả chúng ta, nhưng trong mối quan hệ giữa chồng và vợ thì chồng là đầu của vợ.

1 Cô 11:3 chép “Đấng Christ là đầu mọi người; người đàn ông là đầu người đàn bà, và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ.” Đó là lý do mà tôi nhắc đến 1 Cô 11:3 ở đây. Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ.

Tôi muốn nhắc quý vị về 1 Cô 11:3 bởi vì ở đây không nói về giá trị, cũng không nói về sự hơn kém. Ga 3:28 nói rõ ràng rằng tất cả chúng ta đều bình đẳng trong Đấng Christ.

Lý do tôi đưa ra 1 Cô 11:3 ở đây là bởi vì nó nói về việc Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ. Chúng ta biết rằng Đấng Christ hoàn toàn là Đức Chúa

Trời. Ngài có thần tánh đầy đủ. Ngài không thua kém Đức Chúa Cha. Nhưng đồng thời Đức Chúa Cha là đầu của Đấng Christ.

Vì vậy tôi muốn nhắc quý vị rằng nếu có điều nào làm cho quý vị lo lắng khi đề cập đến hình ảnh chồng là đầu vợ, thì hãy nhớ rằng Đấng Christ đã bằng lòng với vị trí không phải là đầu trong mối quan hệ với Cha Ngài. Đấng Christ đã xem đó là một điều tốt cho toàn bộ cuộc đời của Ngài trên đất. Ngài đã thuận phục sự hướng dẫn của Đức Chúa Cha. Hãy nhớ điều đó trong trí.

Giống như quan hệ của Đấng Christ với Hội Thánh, chồng là đầu của vợ. Thứ hai là, giống như Hội Thánh đối với Đấng Christ, vợ là người giúp đỡ cho chồng. Tôi muốn quý vị hãy quay lại với Sáng thế ký.

Chúng ta hãy trở lại với Sáng thế ký chương hai và tôi muốn chúng ta hãy nhìn vào bức tranh từ buổi ban đầu. Phao-lô đã trích dẫn từ chỗ này trong Ê-phê-sô chương 5, 1 Cô-rinh-tô 11 và những phân đoạn Kinh thánh khác nói về hôn nhân.

Chúng ta cũng trở lại với hình ảnh này trong Sáng thế ký 2 và 3. Lý do tôi đưa điều đó ra ở đây là bởi vì Tân-ước không đưa ra một điều gì hoàn toàn mới. Mà hoàn toàn đặt trên nền tảng về hôn nhân được thiết lập từ buổi sáng thế.

Ngay trong Sáng thế ký chương 2, Đức Chúa Trời đã thiết lập khuôn mẫu này cho hôn nhân, đó là chồng là đầu và vợ là người giúp đỡ. Trong Sáng thế ký 2 quý vị thấy rằng Đức Chúa Trời tạo dựng người nam. Chúa không tạo dựng người nam và người nữ cùng một lúc. Ngài tạo dựng người nam trước. Và Ngài phán với người nam rằng: “Người có trách nhiệm quản trị muôn vật.” Đó là điều xảy ra trong Sáng thế ký 2.

Chúa truyền cho người nam một mệnh lệnh. “Đừng ăn trái của cây này. Trách nhiệm của người nam là trồng và giữ vườn và quản trị các tạo vật của Đức Chúa Trời. Người nam được lập làm người lãnh đạo ngay từ buổi ban đầu.

Bây giờ quý vị hãy chuyển đến câu 20, Sáng thế ký 2:20-23 chép: “A-đam đặt tên các loài súc vật, các loài chim trời cùng các loài thú đồng; nhưng về phần A-đam, thì chẳng tìm được một ai giúp đỡ giống như mình hết. Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm cho A-đam ngủ mê, bèn lấy một xương sườn, rồi lấp thịt thế vào. Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn đã lấy nơi A-đam làm nên một người nữ, đưa đến cùng A-đam. A-đam nói rằng: Người này là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi mà ra. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì nó do nơi người nam mà có.”

Phao-lô trích dẫn trong Ê-phê-sô 5 rằng: “Bởi vậy cho nên người nam sẽ lìa cha mẹ mà dính dứu cùng vợ mình, và cả hai sẽ nên một thịt.” Vì không có ai giúp đỡ cho A-đam nên Đức Chúa Trời đã tạo dựng người nữ. Bức tranh mà quý vị thấy trong Sáng thế ký 2 là người nam là đầu và người nữ là người giúp đỡ, và đó là một điều tốt lành, một sự hòa hợp.

Người nam và người nữ kết hiệp trong sự yêu thương lẫn nhau và sự thỏa mãn trọn vẹn. Và cuối cùng là: “A-đam và vợ, cả hai đều trần truồng, mà chẳng hổ thẹn.” Đó là cách diễn đạt của người Hê-bơ-rơ về những sự việc đang diễn tiến một cách tốt đẹp.

Nhưng sang Sáng thế ký 3 thì tội lỗi đã làm hư hình ảnh này. Tội lỗi đã vào thế giới từ Sáng thế ký 3. Đức Chúa Trời đến gặp ai trước tiên? Ngài đến với người nam, người chịu trách nhiệm quản trị các tạo vật. Không phải là người nữ không có trách nhiệm đối với tội lỗi của mình, nhưng xét cho cùng thì

trách nhiệm nằm ở người lãnh đạo, là người đã được phó thác trách nhiệm đó. Và Đức Chúa Trời đã chất vấn về tội lỗi của họ.

Điều đáng chú ý là ở câu 16. Sáng 3:16 chép: “Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong con thai nghén; ngươi sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng ngươi phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị ngươi.”

Nhiều người đã dựa vào câu Kinh thánh này và nói rằng: “Vai trò lãnh đạo và sự phục tùng là kết quả của sự sa ngã. Đó là hậu quả của tội lỗi.” Nhưng đó không phải là điều mà Sáng 3:16 dạy.

Chúng ta đã thấy vai trò lãnh đạo và sự phục tùng, người làm đầu và người giúp đỡ trong Sáng thế ký 2. Điều mà chúng ta thấy trong Sáng thế ký 3 là mối quan hệ giữa người nam và người nữ. Rõ ràng là hậu quả của tội lỗi trên mối quan hệ của họ với Đức Chúa Trời là rất lớn, nhưng nó cũng có ảnh hưởng lớn trên mối quan hệ của họ với nhau. Những gì xảy ra trong Sáng thế ký 3 là một sự xúc phạm đến khuôn mẫu của Đức Chúa Trời trong Sáng thế ký 2.

Do hậu quả của tội lỗi mà hình ảnh về người làm đầu và người giúp đỡ vốn là một hình ảnh đẹp đẽ trong Sáng thế ký 2 bây giờ bị thay đổi. Người nam sẽ thống trị trên vợ mình và người nữ sẽ bác bỏ và chống lại sự lãnh đạo của chồng trong cuộc sống của họ. Chủ nghĩa sô-vanh đối với người nam và chủ nghĩa nữ quyền không phải là những điều mới trong thế kỷ 21. Chúng đã có từ Sáng thế ký 3. Đó là sự xúc phạm đến khuôn mẫu của Đức Chúa Trời đối với hôn nhân.

Điều này có thể thấy một cách rõ ràng. Khuôn mẫu của Đức Chúa Trời trong hôn nhân với người chồng làm đầu và vợ là người giúp đỡ đã bị xúc phạm rất nhiều, kể cả trong Hội Thánh.

Điều mà tôi muốn chúng ta thấy như Kinh thánh đã nói đó là tội lỗi không tạo ra hình ảnh về sự làm đầu và sự phục tùng này. Chính Đức Chúa Trời đã tạo dựng và thiết lập điều đó để đem đến lợi ích. Quý vị có thể hỏi rằng: “Mục sư nói vậy là có nghĩa gì? Điều đó tốt ở chỗ nào?”

Bây giờ tôi muốn chúng ta đào sâu vào phần trách nhiệm. Xin quý vị đừng phê phán tôi về điểm này và cho rằng đó là điều lỗi thời. Nó đã được đề cập trong Sáng thế ký 2. Từ xa xưa Đức Chúa Trời đã thiết lập điều này và Ngài có lý do để làm điều đó. Khi đào sâu nghiên cứu điều này chúng ta sẽ thấy được vẻ đẹp của bức tranh hôn nhân mà Tân-ước nói đến. Bức tranh về người làm đầu và người giúp đỡ. Vì vậy chúng ta hãy kiên nhẫn xem xét những gì mà Kinh thánh bày tỏ cho chúng ta ở đây. Hãy trở lại với Ê-phê-sô 5. Bắt đầu với người vợ. Kinh thánh luôn luôn bắt đầu với người vợ. Điều thú vị trong Ê-phê-sô 5 là dù phần lớn sự thảo luận xoay quanh những điều nói về người vợ nhưng thực tế thì những điều nói về những người chồng dài hơn, sâu sắc hơn và mạnh mẽ hơn. Chúng ta sẽ nói đến điều đó ngay sau đây, vì vậy các ông hãy chờ nghe.

Ê-phê-sô 5 nói gì về trách nhiệm của người vợ? Một là: trách nhiệm của người vợ là kính sợ Đấng Christ qua việc vâng phục chồng mình. Sự vâng phục này rõ ràng là có thể đã bị hiểu sai lệch và tôi hy vọng rằng sáng nay chúng ta sẽ thay đổi điều đó khi xem xét ý nghĩa của từ này.

Côl 3:18, 1 Phi 3:1, Tít 2:4 và Êph 5:22 đều nói rằng: “Vợ phải vâng phục chồng mình.” Vì vậy đây không phải là điều Phao-lô nói phớt qua mà không

thực sự ngụ ý điều gì. Nó có mục đích tốt đẹp. Đức Thánh Linh cho chúng ta thấy hình ảnh này xuyên suốt Tân-ước.

Đây cũng chính là từ được nói đến trong Êph 5:21 “Hãy kính sợ Đấng Christ mà vâng phục nhau.” Nghĩa đen của từ này là phục tùng sự lãnh đạo đầy yêu thương của một người. Đừng bỏ qua những điều Ê-phê-sô 5 nói đến ở đây. Nó nói với những người vợ - và không phải nói một cách chung chung. Nó nói với một người vợ đối với chồng mình.

Điều mà Êph 5:22 nói đến là hãy tin cậy chồng mình. Hãy phục tùng sự lãnh đạo của chồng. Hãy theo sự hướng dẫn của chồng. Tương tự như vậy, Đấng Christ đã vâng phục ý muốn của Đức Chúa Cha. Ngài nói rằng Ta làm những gì Đức Chúa Cha sai bảo. Ta nói những điều Đức Chúa Cha bảo phải nói. Chính Đấng Christ đã ở trong vị trí như vậy.

Đây không phải là vấn đề thấp kém hơn hay bất bình đẳng. Mà đây là sự vâng phục tự nguyện, sự tin cậy tự nguyện. Tự nguyện phục tùng một người khác. Và đó là một điều tốt. Hãy kính sợ Đấng Christ qua sự vâng phục chồng mình.

Điều thứ hai là: câu 33 chép “Thế thì mỗi người trong anh em phải yêu vợ mình như mình, còn vợ thì phải kính chồng.” Điều này thật thú vị. Đây là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời và tôi muốn chúng ta khám phá thêm về điều này. Điều quý vị thấy ở đây là không có một mệnh lệnh cho những người vợ phải yêu chồng mình một cách trực tiếp. Thay vào đó là sự đảo ngược của bức tranh về người chồng và sự yêu thương vợ.

Kinh thánh nói: “Người nam phải yêu vợ mình như yêu chính mình, còn vợ thì phải kính chồng.” Như vậy, ông nói rằng: “Chồng phải yêu vợ mình. Vợ phải kính trọng chồng.” Cần phải thấy hình ảnh được ngụ ý ở đây là Đức

Chúa Trời muốn cho người chồng cần được kính trọng và người vợ cần được yêu thương. Đức Chúa Trời đã định điều đó.

Thực tế là, tôi nghĩ nếu chúng ta thành thật với nhau thì chúng ta cũng gặp khó khăn về điều đó. Đôi khi trong nhiều trường hợp thì người vợ có thể dễ dàng yêu chồng mình nhưng không kính trọng chồng. Người vợ có thể ngồi với một nhóm bạn và nói về chồng mình một cách thiếu tôn trọng, về tất cả những điều mà cô ta bất mãn với chồng mình, nhưng khi về nhà thì có thể chăm sóc chồng và làm điều này điều kia cho chồng bởi vì cô ta yêu chồng. Vấn đề là cô ta có kính trọng chồng không.

Thưa các bà vợ, các bà có kính trọng chồng mình không? Quý bà có nói với chồng mình là kính trọng ông ta vì điều gì không? Chúng ta có khuynh hướng thường cho nhau những gì chúng ta cần, nhưng không phải là điều mà họ cần.

Vì vậy, khi đề cập đến những khó khăn trong hôn nhân, Kinh thánh khích lệ những người vợ cần được yêu, còn chồng của quý bà cần được tôn trọng. Vì vậy, hãy tôn trọng chồng mình và hãy đề cao chồng. Quý bà hãy tìm kiếm mọi cơ hội có thể có được để tôn cao chồng. Quý bà là người giúp đỡ được nói đến trong Sáng thế ký 2. Vì vậy, mà điều đó càng rõ ràng hơn ở đây. Hãy kính sợ Đấng Christ qua việc vâng phục chồng mình. Hãy kính trọng chồng mình.

Tôi biết một số quý bà vẫn còn chưa đồng ý về điều này. Bây giờ thì những người chồng hãy nghe. Người chồng có hai trách nhiệm. Một là: hãy phản chiếu Đấng Christ qua việc hy sinh cho vợ mình. Ê-phê-sô 5:25 chép: “Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh.”

Trong khi chúng ta đáng phải chịu sự thanh nộ của Đức Chúa Trời thì Đấng Christ đã thế chỗ cho chúng ta. Ngài đã uống chén thanh nộ của Đức Chúa Trời để chúng ta khỏi phải uống. Mọi sự vinh hiển thuộc về Đấng Christ.

Vì vậy, Phao-lô nói rằng chồng cũng phải yêu vợ mình giống như vậy. Vai trò làm đầu không phải là cơ hội thống trị vợ mình. Đó là một trách nhiệm. Vai trò làm đầu là một trách nhiệm đối với các ông và đòi hỏi phải chết vì vợ mình. Phải chết, phải hy sinh chính mình mỗi ngày.

Văn hóa đòi hỏi các ông phải tỏ ra là đại trượng phu, phải khẳng định mình, phải đề cao và phải bảo vệ chính mình. Kinh thánh nói rằng phải chết và từ bỏ mình vì có vợ. Hãy từ bỏ chính mình vì có vợ. Đây là mạng lịnh cho các ông.

Đó là sự hy sinh vì tình yêu. Hãy phản chiếu Đấng Christ qua sự hy sinh cho vợ mình. Những người chồng hãy yêu vợ mình. Cụm từ “Hãy yêu vợ mình” được đề cập sáu lần trong tám câu Kinh thánh. Các ông cần sự tôn trọng, các bà cần yêu thương.

Các ông cũng có khuynh hướng thể hiện sự tôn trọng dễ dàng hơn là sự yêu thương. Chỉ cần hai giờ đồng hồ dành cho các con vào tối thứ tư là đủ thể hiện sự tôn trọng rất lớn đối với vợ tôi. Tôn trọng là việc dễ dàng hơn. Tôn trọng bản thân cô ta và những điều cô ta làm. Tôi có yêu cô ta không?

Quý vị hỏi rằng: “Tôi yêu cô ta như thế nào đây? Kinh thánh dạy tôi cần phải yêu vợ mình như thế nào?” Trước hết, Ê-phê-sô 5 nói: “Hãy yêu vợ cách không ích kỷ như Đấng Christ đã yêu Hội Thánh.” Đó là một tình yêu mang tính hy sinh, không dựa vào những điều mà quý vị được báo đáp. Đây là điều vô cùng khó đối với cả vợ và chồng.

Một số quý bà khi nghe tôi nói hãy kính trọng chồng mình thì ngay lập tức nghĩ rằng “chồng tôi không đáng được tôn trọng.” Hãy cẩn thận bởi vì chính ở chỗ này quý vị đã bị tiêm nhiễm triết lý của đời này trong vấn đề hôn nhân của mình. Quý vị đã bị tiêm nhiễm tư tưởng cho rằng cách mà tôi liên hệ với chồng mình dựa vào những gì mà anh ta đem lại cho tôi, những gì mà anh ta làm cho tôi. Đó không phải là sự tôn trọng và yêu thương mà Kinh thánh nói đến.

Kinh thánh dạy: “Vợ phải kính trọng chồng.” Điều này không dựa vào những điều mà họ làm cho quý bà. Vợ phải kính trọng chồng dựa vào những điều mà Đấng Christ đã làm cho quý bà. Kinh thánh không dạy vợ phải kính trọng chồng trừ phi điều này (tức là có điều kiện). Tương tự những người chồng yêu vợ không phải vì những phẩm chất tốt đẹp mà họ có, là cách mà đời này thường làm. Nan đề của loại tình yêu như vậy là khi những phẩm chất tốt đẹp không còn nữa thì tình yêu cũng bắt đầu phai nhạt. Tình yêu của tôi dành cho vợ mà Kinh thánh dạy không dựa vào những phẩm chất tốt đẹp của nàng. Mà nó dựa vào tình yêu của Đấng Christ ở trong tôi dành cho nàng. Tình yêu như vậy không hề chấm dứt, nó không dựa vào những gì nàng đem lại cho tôi. Không phải là điều vui mừng đối với quý ông khi Đức Chúa Trời không yêu chúng ta dựa vào những gì chúng ta đem đến cho Ngài sao? Nếu chúng ta muốn Ngài yêu chúng ta dựa vào công lao của mình thì chúng ta đã lạc mất điều quan trọng của Cơ đốc giáo.

Thực tế là nếu Đức Chúa Trời yêu chúng ta dựa vào ân điển của Ngài thì chúng ta phải yêu vợ mình giống như vậy. Hãy yêu thương vợ một cách không ích kỷ. Khi những phẩm chất tốt đẹp ban đầu bắt đầu phai nhạt thì đó chính là lúc mà tình yêu càng trở nên giống như Kinh thánh dạy. Tình yêu trở nên sâu sắc hơn. Hãy yêu vợ cách không vị kỷ.

Hai là: hãy yêu vợ cách cụ thể. Đây là điểm thực sự lý thú. Phao-lô nói về tình yêu của Đấng Christ đối với Hội Thánh như sau: “Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh, để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch, đặt tỏ ra Hội thánh đầy vinh hiển, không vết, không nhăn, không chi giống như vậy, nhưng thánh sạch không chỗ trách được ở trước mặt Ngài.” Đó là những gì Đấng Christ làm cho Hội Thánh của Ngài.

Rõ ràng là có sự khác nhau giữa những điều mà người chồng làm và những điều mà Đấng Christ làm. Chúng ta không chết cho tội của vợ mình. Chúng ta không có quyền năng thánh hóa như Đức Thánh Linh có. Nhưng điều mà Kinh thánh cho chúng ta thấy ở đây là tình yêu của Đấng Christ đối với Hội Thánh có một ảnh hưởng lớn, nên tình yêu của chồng dành cho vợ cũng phải có một ảnh hưởng lớn.

Những người chồng phải yêu vợ mình như thế nào để làm tăng thêm sự đáng yêu của họ, làm cho họ được tăng trưởng trong Đấng Christ. Tình yêu của quý vị dành cho vợ phải có tác động lớn đến cách mà cô ta theo đuổi Đấng Christ. Đó là điều Kinh thánh dạy ở đây

Tôi tin điều mà Kinh thánh dạy rõ ràng ở đây là người chồng có trách nhiệm đối với sự thánh khiết và sự đáng yêu của vợ mình. Đó là một phần của vai trò làm đầu.

Phải chịu trách nhiệm tối hậu trước mặt Đức Chúa Trời về những nan đề xảy ra trong hôn nhân, bất kể đó là nan đề gì. Tôi biết đây là một điều khó. Tôi không nói rằng nếu một người vợ phạm tội tà dâm hoặc sa vào một số tội lỗi khác thì cô ta không có tội trước mặt Đức Chúa Trời. Điều đó đã rõ ràng trong Kinh thánh.

Nhưng đồng thời chồng là đầu vợ, là đầu của gia đình nên phải có trách nhiệm về vợ mình trước mặt Đức Chúa Trời và phải khai trình trước mặt Đức Chúa Trời về cách mà quý vị hướng dẫn vợ mình về sự yêu thương và thánh khiết.

Tôi xin minh họa điều này như sau. Ví dụ có một con tàu của hải quân và người thủ thủy trẻ đã làm cho con tàu mắc cạn lúc nửa đêm. Trong lúc đó, thuyền trưởng đã ngủ quên. Người thủy thủ có tội làm cho con tàu mắc cạn không? Rõ ràng là anh ta có lỗi. Người thuyền trưởng có phải chịu trách nhiệm không? Ông ta rõ ràng là phải chịu trách nhiệm trong việc con tàu bị mắc cạn. Tôi tin đó là hình ảnh mà Kinh thánh đưa ra cho chúng ta về vấn đề lãnh đạo.

Quý ông phải chịu trách nhiệm và điều này có nghĩa là nếu có nan đề nào xảy ra trong hôn nhân của mình thì chúng ta cần phải bước ra và nhận trách nhiệm. Quý vị sẽ nói làm thế nào chúng tôi thay đổi được điều đó? Làm thế nào để làm cho vợ mình đáng yêu? Làm thế nào chúng tôi giúp họ tăng trưởng trong sự đáng yêu?

Không phải là bằng cách thống trị họ. Không phải bằng cách nói rằng: “Tôi sẽ kiểm soát điều này.” Mà là bằng cách hy sinh đời sống của quý vị cho họ. Cách mà Đấng Christ làm cho Hội Thánh của Ngài thánh sạch, đẹp đẽ, đáng yêu là hy sinh chính Ngài cho Hội Thánh. Đó là điều mà người chồng được kêu gọi phải làm. Nếu quý vị chưa gặp những khó khăn trong hôn nhân của mình thì xin đừng ngủ quên. Đừng quên trách nhiệm Đức Chúa Trời phó thác cho quý vị đối với gia đình của mình, và quan trọng nhất là đối với vợ mình.

Những người nam phải đứng lên nhận trách nhiệm về những điều mà Đức Chúa Trời đã phó thác cho mình thay vì dựa giỡn về cách chúng ta lãnh đạo trên vợ mình. Hình ảnh về sự làm đầu này khiến cho mọi người nam trong phòng này run sợ trước mặt Đức Chúa Trời và vợ mình.

Điều này có ý nghĩa gì không? Có người vợ nào lại không muốn theo sự lãnh đạo của người chồng làm những điều này? Có người vợ nào lại không muốn tin cậy vào người hy sinh cuộc sống của mình mỗi ngày vì cô ta?

Ba là: hãy yêu vợ một cách cẩn thận. Điều này mới nghe có vẻ khôi hài. Câu 28 và 29 chép: “Cũng một thể ấy, chồng phải yêu vợ như chính thân mình. Ai yêu vợ mình thì yêu chính mình vậy. Vì chẳng hề có người nào ghét chính thân mình, nhưng nuôi nấng săn sóc nó như Đấng Christ đối với Hội thánh,” Quý vị có biết phải yêu chính mình như thế nào không? Chắc chắn là quý vị biết. Hãy yêu vợ mình giống như vậy. Yêu vợ một cách chu đáo là như thế nào? Hãy bảo bọc và săn sóc vợ. Nghĩa đen của từ được dùng ở đây là an ủi, ấp ủ. Kinh thánh dạy người chồng đừng ở cay nghiệt với vợ. Hãy an ủi và ấp ủ vợ.

Đức Chúa Trời biết người chồng có khuynh hướng muốn thống trị trong vai trò làm đầu. Kinh thánh dạy quý vị phải chăm sóc, an ủi, bảo bọc vợ mình. Đừng lãnh đạo theo cách làm cho nàng mất giá trị. Hãy lãnh đạo theo cách làm cho nàng được quý trọng. Quý vị hãy lãnh đạo vợ theo cách đừng làm cho nàng cảm thấy bị bề mặt. Hãy lãnh đạo nàng theo cách nàng cảm thấy được phục vụ. Hãy săn sóc và bảo bọc vợ.

Cuối cùng là hãy yêu vợ cách trọn vẹn. Đây là hình ảnh của Sáng thế ký 2:24. Ý nghĩa của hôn nhân là trở nên một thịt. Hôn nhân không phải là sự kết hợp của hai thể giới. Xin hãy nghe điều này. Hôn nhân không phải là sự

kết hợp của hai thể giới. Mà là từ bỏ hai thể giới để hình thành nên một thể giới mới.

Đó là cuộc sống của quý vị. Cô ta là cuộc sống của quý vị. Cô ta giống như thân thể của quý vị. Hãy kết hiệp với cô ta thành một thịt như Kinh thánh nói. Vì vậy hãy yêu vợ một cách trọn vẹn. Đây là đỉnh cao của điều răn thứ hai trong Tân-ước. Hãy yêu người lân cận như mình. Cô ta là người gần gũi nhất của quý vị. Vì vậy hãy yêu vợ như yêu chính mình. Hãy yêu vợ một cách trọn vẹn. Sau đây là những kết luận chúng ta rút ra từ Ê-phê-sô 5.

Làm thế nào để chúng ta áp dụng điều này vào thực tiễn? Tôi muốn đưa ra cho quý vị ba ý. Một cho người chồng, một cho người vợ và một cho cả hai.

Trước hết là kết luận áp dụng cho người chồng. Những người chồng phải phục vụ vợ mình. Đây là mạng lệnh của Đức Chúa Trời cho quý vị. Đó là sự kêu gọi cao cả của Đức Chúa Trời trong đời sống của quý vị. Không phải là tìm kiếm điều gì tốt nhất cho quý vị mà là điều tốt nhất cho vợ. Khi chuẩn bị bài học này đến đây thì tôi đến nói với Heather rằng: “Heather, làm thế nào để anh phục vụ em tốt hơn?” Tôi sẽ không nói cho quý vị biết những điều mà cô ta nói nhưng tôi có thể nói rằng đó không phải là những gì mà tôi nghĩ cô ta sẽ nói.

Tôi có rất nhiều ý hay trong việc làm thế nào để phục vụ cô ta tốt nhất, nhưng cô ta lại có một suy nghĩ khác. Nên bây giờ tôi hăng hái làm những gì mà Kinh thánh bảo. Vì vậy tôi khuyến khích những người chồng hãy đến nói với vợ mình rằng: “Làm thế nào để anh phục vụ em tốt hơn.”

Hãy đưa lời cầu xin này vào trong cuộc sống hằng ngày của quý vị: “Xin Chúa hãy giúp con phục vụ vợ con ngày hôm nay.” Đó là ý muốn của Đức Chúa Trời cho cuộc đời và hôn nhân của quý vị.

Những người vợ hãy phục tùng sự lãnh đạo của chồng. Tôi biết một số người trong phòng này nghĩ rằng: “Mục sư chẳng biết gì hết. Đây thực sự là một nan đề. Tôi không thấy chồng mình lãnh đạo đúng theo cách mà anh ta phải có.” Vì vậy, tôi muốn đưa ra cho quý vị một lời nhắc nhở và một lưu ý. Hãy nhớ rằng việc quý bà kính trọng chồng mình, yêu thương chồng, giúp đỡ chồng không dựa trên những gì mà người chồng đem lại, mà điều đó dựa trên Đấng Christ ở trong quý bà.

Điều cần phải lưu ý là tôi xin quý bà đừng vin vào Ê-phê-sô 5, rồi lấy tay chỉ vào mặt chồng mình và nói rằng: “Bây giờ ông phải làm điều này điều kia.” Tôi xin quý bà đừng đòi hỏi theo cách đó khi đề cập đến vai trò lãnh đạo của chồng.

Lý do là vì ngay khi quý bà đòi hỏi như vậy thì sẽ dần dần tách khỏi vai trò Đức Chúa Trời định cho quý bà. Nếu làm theo đòi hỏi của quý bà thì người chồng không phải là đang lãnh đạo nữa mà là đang thực hiện theo yêu cầu của quý bà.

Vì vậy, tôi muốn khích lệ quý bà đến với Đấng Christ và cầu nguyện, cầu nguyện một cách khẩn thiết vì thực tế là chồng của quý bà không thể lãnh đạo như vậy trừ phi Đấng Christ hành động trong anh ấy. Anh ta không thể làm điều đó trừ phi Đấng Christ hành động bên trong anh ấy. Điều đó cũng có nghĩa là quý bà phải hoàn toàn phụ thuộc và khao khát Đấng Christ làm điều đó trong anh ấy.

Vì vậy, hãy cầu nguyện cho chồng. Cầu nguyện để có cơ hội để nói với chồng về một số điều nào đó, nhưng hãy cẩn thận hướng sự thảo luận vào hy vọng của Đấng Christ, nền tảng của Đấng Christ và tìm kiếm những chi tiết

nhỏ trong sự lãnh đạo của chồng để khích lệ. Hãy ca ngợi chồng về những điều đó. Hãy giúp đỡ chồng lãnh đạo theo cách đó.

Cuối cùng là lời khích lệ cho cả vợ và chồng. Cả vợ và chồng hãy để Đấng Christ phục vụ quý vị. Đấng Christ đã hứa ban ân điển của Ngài cho chúng ta. Nếu những người chồng không cảm thấy nặng lòng bởi Ê-phê-sô 5 thì quý vị đã đánh mất điều quan trọng của bài học hôm nay.

Mục đích của Ê-phê-sô 5 là đưa chúng ta đến với Đấng Christ. Tôi hy vọng rằng những người vợ cảm nhận được ý nghĩa của điều này bởi vì mục đích của nó là đưa quý vị đến với Đấng Christ.

Điều tôi muốn nói ở đây là những nền tảng trong Ê-phê-sô 5 này hết sức căn bản. Đó là một vấn đề lớn mà chúng ta phải chú trọng đến và cầu nguyện để những lẽ thật này đưa chúng ta đến với Đấng Christ.

Chúng ta không trông chờ để kinh nghiệm sự đầy trọn của Đức Chúa Trời trong hôn nhân của mình. Chúng ta cần những nền tảng này, những lẽ thật này. Đức Chúa Trời đã thiết lập hôn nhân. Ngài biết nó phải như thế nào và Ngài đã thiết lập nó vì sự vinh hiển của Ngài, và Ngài muốn nó trở thành hiện thực trong mỗi đời sống chúng ta. Tôi hy vọng quý vị nhận ra được rằng Đấng Christ muốn phục vụ quý vị, muốn giúp quý vị trong bức tranh hôn nhân này. Đó chính là điều mà tôi muốn chúng ta làm. Tôi muốn chúng ta đến với Đấng Christ. Chúng ta hãy dành thì giờ cầu nguyện đáp ứng lời của Chúa trong bài học hôm nay. Nếu cả chồng và vợ cùng có mặt ở đây thì tôi mời quý vị hãy để thì giờ cầu nguyện chung với nhau trong ánh sáng của Ê-phê-sô 5. Xin quý vị hãy nắm tay chồng hoặc vợ mình và cầu nguyện cùng nhau trong ánh sáng của Ê-phê-sô 5. Nếu quý vị có mặt ở đây mà

chồng hoặc vợ mình không có ở đây thì hãy tập trung cầu nguyện cho chồng hoặc vợ mình và cho chính mình.

Nếu quý vị là người độc thân thì trước hết hãy cầu nguyện cho các cặp vợ chồng ở trong phòng này và sau đó cầu nguyện cho người chồng hoặc vợ tương lai mà Đức Chúa Trời sắp đặt cho quý vị. Hãy cầu nguyện cho quý vị và xin Đức Chúa Trời giúp quý vị chuẩn bị cho điều đó dựa trên nền tảng lời của Ngài.

Tôi khích lệ những người con, các em học sinh hãy cầu nguyện cho cha mẹ của mình. Hãy cầu nguyện xin Chúa giúp cho cha mẹ mình khăng khít với nhau hơn.

Tôi biết có những người bị tổn thương trong đời sống hôn nhân của mình. Tôi muốn quý vị biết rằng mọi người muốn cầu nguyện và khích lệ quý vị theo cách mà họ có thể.

Xin những người chồng và những người vợ hãy cùng quỳ gối trước mặt Đức Chúa Trời và thưa với Ngài rằng chúng con muốn làm theo Lời Chúa. Chúng con cần ân điển của Ngài để biến những điều này thành hiện thực trong đời sống của chúng con.

Có thể có những trục trặc trong đời sống hôn nhân của quý vị và đây là cơ hội để quý vị nói rằng mình cần Đấng Christ. Có thể mọi việc đang diễn tiến tốt đẹp và quý vị cần Đấng Christ để mọi việc tiếp tục diễn tiến tốt đẹp.

Lạy Chúa, chúng con cầu xin Ngài ban ơn để chúng con thấy Chúa Giê-xu là gương mẫu trọn vẹn cho một người chồng, thấy Hội Thánh Chúa là mẫu mực cho một người vợ. Xin Chúa bảo toàn vẻ đẹp của Phúc âm trong đời sống hôn nhân của chúng con. Nguyện xin ân điển dư dật của Ngài biến đổi,

an ủi, khích lệ và làm vững mạnh các cặp vợ chồng và những cá nhân đang cầu nguyện với Chúa trong giờ này theo sự dạy dỗ của Ê-phê-sô chương 5.